

ת"פ 3666/06/16 - חדשות 2, חדשות ערוץ 10, תאגיד השידור, מדינת ישראל נגד אלון חסן, יהושע סגיס, דוד חסן

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 3666-06-16 מדינת ישראל נ' חסן ואח'

בפני	כבוד השופט יואל עדן
המבקשים	חדשות 2
המאשימה	חדשות ערוץ 10
	תאגיד השידור
	מדינת ישראל
נגד	
הנאשמים	1. אלון חסן
	2. יהושע סגיס
	3. דוד חסן

החלטה

הוגשו שתי בקשות לפרסום חומרי חקירה ותיעוד חקירות הנאשם 1, וכלל קלטות חקירה בתיק. לבקשות ביקש להצטרף תאגיד השידור, ניתנו תגובות המאשימה והנאשם 1, וניתנו תגובות לתגובות המאשימה ע"י תאגיד השידור וע"י חדשות 10. החלטה זו הינה בשתי הבקשות.

בבקשת חדשות 2 התבקש "פרסום חומרי חקירה ותיעוד חקירותיו של אלון חסן" ללא חשיפת זהות עדי המדינה, ובבקשת ערוץ 10 התבקש פרסום קלטות החקירה, גם זאת ללא חשיפת זהות עדי המדינה.

ב"כ נאשם 1 מסר בתגובותיו לשתי הבקשות כי הוא מותירן לשיקול דעת בית המשפט.

בתגובת ב"כ המאשימה לבקשת חדשות 2, נכתב כי המאשימה מתנגדת לפרסום גורף של חומרי החקירה בתיק, בהעדר התייחסות הבקשה לחומר חקירה קונקרטי, ובהעדר נימוקים לפרסום שכזה.

ביחס לפרסום תיעוד חקירות נאשם 1, נכתב בתגובת ב"כ המאשימה, כי הגם שנאשם 1 אינו מתנגד לפרסום זה, הרי שנוכח היותו של נאשם 1 עד תביעה אשר טרם העיד במסגרת תיק אחר בבית המשפט המחוזי בירושלים, ומתוך הצורך להגן על אותו הליך משפטי, המאשימה מתנגדת לפרסום המבוקש בשלב זה.

בתגובת ב"כ המאשימה לבקשת חדשות 10, נכתב כי המאשימה מתנגדת לפרסום גורף של קלטות החקירה בתיק, בהעדר התייחסות הבקשה לקלטות חקירה קונקרטיות ובהעדר נימוקים ביחס לאותן קלטות קונקרטיות. ב"כ המאשימה

עמוד 1

הפנו לפסיקה בעניין זה, וצינו כי משהבקשה אינה מתייחסת לקלטות חקירה קונקרטיות, אין בפני בית המשפט את עמדתם הנחקרים הקונקרטיים, ואין בידי בית המשפט את מלוא השיקולים כדי להכריע בבקשה בשלב זה.

בתגובת חדשות 10 לתגובת ב"כ המאשימה, צוין, כפי שצוין בבקשה עצמה, כי מדובר בתיק בעל אינטרס ציבורי רחב, ונכתב כי אין מטרה להשפיל או להציב באור מגוון עדים שהעידו, אלא להציג בצורה מלאה כשלים אליהם היתה התייחסות בהכרעת הדין, ועוד נטען כי במקרה אחר נקבע כי אין לשמוע את תגובת העדים בבקשה מסוג זה.

בתגובת תאגיד השידור, נכתב כי ביחס לפרסום חקירות נאשם 1, עדויותיו (תמלילי החקירות) הוגשו כבר כמוצג בתיק, ואין מניעה לפרסמן, וכל המבוקש הוא לפרסם את התיעוד החזותי והקולי, בהתאם לחוק. ביחס לנחקרים אחרים, נטען כי הם העידו בעדות פומבית בבית המשפט, עדויותיהם במשטרה הוגשו כראיות ואין מניעה לפרסמן, וכל המבוקש הוא גם כן פרסום התיעוד החזותי והקולי בהתאם לחוק. נטען כי אין צורך לפרט את הנימוקים לגבי כל עדות, בשעה שהאינטרס הציבורי בפרסום ברור. הוסף כי ככל שבית המשפט יסבור שיש צורך להצביע על עדויות ספציפיות, המבקשים יעשו כן, אך נטען כי אין הדברים נוגעים לעניין פרסום חקירותיו של הנאשם 1, לנוכח העובדה שבאי כוחו לא התנגדו לפרסום.

לאחר שנשקלו הבקשות והתגובות, מסקנתי היא כי בשלב זה, אין להיעתר לבקשות.

המסגרת הנורמטיבית כמו גם השיקולים שיש לשקול במסגרת בקשות מסוג זה, נדונו בשורת פסקי דין. ר' בש"פ 4275/07 **רשות השידור נ' מ"י ורומן זדורוב** (17.9.2007), ע"פ 10994/08 **מ"י נ' רון תורג'מן וחברת החדשות הישראלית בע"מ** (15.4.2009), ע"פ 5127/11 **רשות השידור הישראלית - ערוץ 1 נ' רוני רון, מרי פיזן ומ"י** (10.10.2011), וע"פ 2476/15 **רשות השידור (בפירוק) נ' מ"י ואח'** (5.4.2016, 16.5.2016). עוד אפנה להחלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע בתפ"ח 26879-11-12 **וואלה news וערוץ 10 נ' בן שטרית ואח'** (28.4.2016) במסגרתה נסקרה המסגרת הנורמטיבית.

סעיף 13 לחוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים), התשס"ב - 2002, אוסר על פרסום תיעוד חזותי וקולי של חקירה בלא רשות בית המשפט. כאמור בע"פ 2476/15 - **"לפי סעיף 13 אין איסור על פרסום התוכן של תיעוד החקירה לכשעצמו, אלא על פרסומו על דרך "תיעוד חזותי או קולי"."** (סעיף 5 לפסק הדין).

הסוגיה של פרסום הקלטה חזותית או קולית כרוכה בהתנגשות בין עקרונות חשובים, אשר כפי שנפסק בע"פ 10994/08 : **"מהם בעלי היבטים המשיקים לעקרונות יסוד של השיטה ולזכויות אדם בעלות מעמד חוקתי"** (סעיף 49 לפסק הדין).

שורת שיקולים שעל בית המשפט לשקול, כאשר עורך הוא איזון בין האינטרסים המתנגשים, פורטו בפסיקה, ואפנה לע"פ 2476/15, ולקביעות שם על כי הכלל הינו איסור הפרסום והתרת הפרסום הינה החריג המחייב קיום נסיבות מיוחדות, הצורך בהבאה בחשבון של עמדת הנחקרים לנוכח תכלית ההגנה על כבודם ופרטיותם, ומנגד, כי לא די

בהסכמה של הנחקר לפרסום, שכן יש לבחון גם את שאר התכליות ביסוד האיסור, יש להביא את האינטרסים גם של צדדים שלישיים שאינם הנחקרים, השלב הדיוני בו נמצא ההליך המשפטי, מידת העניין הציבורי אשר בבסיס בקשת הפרסום, וסוגיית המידתיות (ר' סעיף 7 לפסק הדין).

לעניין המשמעות של חשיפת נחקר בתמונתו ובקולו, ר' ע"פ 5127/11, שם נפסק כי **"היחשפות הנחקר, בתמונתו ובקולו, שקולה כמתן היתר לכל להציץ אל הנחקר ברגעי שפל וביזיון, ועתים במלוא עליבותו"** (סעיף 6 לפסק הדין), ור' גם האמור בע"פ 10994/08 לעיל, על כי **"הערך המוסף של פגיעה הכרוכה בפרסום חזותי או קולי של התנהלות החקירה על פני פרסום תמליל החקירה, הוא בעל משקל משמעותי..."**.

לצד אלו, עומדים עקרון פומביות הדין, עקרון חופש הביטוי, הצורך בשקיפות פעולות הרשות החוקרת, וזכות הציבור לדעת. עקרונות אלו מהווים עקרונות יסודות בשיטתנו המשפטית, ועומדים **"בתשתית המשטר החוקתי-דמוקרטי, וביסוד פעולתן התקינה של מערכות השלטון"** (ר' ע"פ 10994/08 (סעיף 49 לפסק הדין)). לאלו יש לתת משקל אל מול השיקולים האמורים לעיל, והכרעה בדבר נקודת האיזון נקבעת בכל מקרה בנסיבותיו.

יש להוסיף כי יש לתת את הדעת גם על **"השפעה כללית על עדים פוטנציאליים בחקירות משטרתיות דרך כלל, העלולים להירתע משיתוף פעולה בחקירה, אם ידעו כי מהלך חקירותיהם יפורסם בציבור ויהפוך נחלת הכלל"**. (ר' ע"פ 10994/08, בסעיף 31 לפסק הדין).

אין להקל ראש בחשיבות הציבורית, של כל הכרעה במשפט פלילי, ובצורך לשקיפות רבה ככל הניתן, של ההליכים, עוד מתחילתם, ואולם הכלל כאמור אינו פרסום התייעוד כמפורט לעיל.

הבקשות מתייחסות באופן כללי לתייעוד החקירות, ובאופן ספציפי לתייעוד חקירותיו של נאשם 1. ב"כ נאשם 1 הודיעו כי הם משאירים את העניין לשיקול דעת בית המשפט, ומכאן העדר התנגדות של הנאשם 1. להעדר ההתנגדות כאמור, יש לתת משקל, הגם שכפי שפורט לעיל, אין זה השיקול היחיד.

ביחס לתייעוד חקירות נאשם 1, הנימוק המרכזי של ב"כ המאשימה הינו ההליך המשפטי האחר, בבית המשפט המחוזי בירושלים, אשר במסגרתו אמור להעיד נאשם 1. נכתב כי הנאשם 1 הינו עד תביעה בהליך האחר, והוא טרם העיד שם, ומתוך הצורך להגן על אותו הליך משפטי, קמה התנגדות המאשימה לפרסום המבוקש, בשלב זה, למרות עמדת ב"כ נאשם 1.

אכן, כנטען בתגובת תאגיד השידור לתגובת המאשימה, לאור העדר מניעה הקשורה בתמליל החקירות של נאשם 1, עולה השאלה בדבר משמעות תיעוד חזותי או קולי אל מול התמליל האמור.

בהינתן כי התמלול לכשעצמו אינו חסוי, אכן עולה ספק מסוים בשאלה האם הפרסום של התייעוד, יכול ויהיה בו כדי

להקים חשש לפגיעה בהליך האחר.

ואולם, לאחר ששקלתי גם עניין זה, אני מוצא כי יש לתת, בהתייחס לתיעוד הקשור לנאשם 1, את המשקל המרכזי, בשלב זה, לצורך להגן על ההליך המשפטי האחר, ואף אם קיים ספק בדבר עוצמת ההגנה שבאי פרסום התיעוד, הרי שמשחשיבות ההגנה על ההליך האחר הינה מרכזית, ומשמעותית ביותר, יש לקבל, בשלב זה, את עמדת המאשימה, ולא לאפשר את התיעוד החזותי.

ביחס לשאר התיעודים של חקירות עדים, יש ממש בטענת ב"כ המאשימה, כי מכיוון שהבקשות הינן כלליות, קיים קושי בהתייחסות ספציפית.

אינני סבור, גם אם נצא מנקודת הנחה, כנטען, בדבר אינטרס ציבורי רחב, כי יש לאפשר תיעוד גורף. יש צורך בהתייחסות ספציפית לכל תיעוד ספציפי מבוקש, וכל חשיפה צריכה להיעשות באופן זהיר, תוך שמירה על מלוא הזכויות, ותוך בחינת עניינו של כל נחקר.

רבות נפסק, כמתואר לעיל, בדבר החשיבות להגן על כבודו של נחקר, אפנה לאמור לעיל, ואוסיף, כי חקירה של עד, כמו גם חשוד, נעשית על כורחו, ופעמים רבות, נמצא העד או החשוד במהלך החקירה במצב אשר הצגתו לעין כל יכול ותיפגע בו, זאת גם ללא קשר לתוכן הדברים הנאמרים, אלא, לעיתים, אך לאור תמונות, קול, ותחושות הניבעות מהם, ואשר לעיתים אין בתמלול כדי להמחישן.

החשיבות של שמירה על הפרטיות והכבוד של הנחקרים, בין עדים ובין חשודים, קשורה, כפי שפורט לעיל, לא רק ביחס אליהם באופן אישי, אלא גם בצורך, לאפשר לנחקרים וחשודים אחרים, את הידיעה, כי פרטיותם וכבודם יישמרו.

נתתי דעתי לנימוקים המפורטים בבקשות ביחס לחשיבות אשר רואים המבקשים בפרסום האמור, ולעקרונות הנוספים המפורטים לעיל ובפסיקה האמורה, ביחס לחופש הביטוי, מעמדו, והצורך בשקיפות רבה, ככל הניתן, להליכים על כל חלקיהם. למרות המעמד והחשיבות הרבה לפרסום, לשקיפות ולחופש הביטוי, אינני מוצא, גם לא בנימוקים שהועלו, כדי לשנות מנקודת האיזון אשר נקבעה בסעיף 13 לחוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים), התשס"ב - 2002, למרות הסמכות הקבועה בהוראת הסעיף להתיר פרסום כאמור.

מכל האמור, אין להיעתר לבקשות לפרסום תיעוד חזותי או קולי של חקירות עדים או נאשמים בהליך זה, בשלב זה.

ביחס לנאשם 1, לאחר סיום העדתו במסגרת ההליך האחר, יהיו רשאים המבקשים לשוב ולעתור כאמור, ומשיתקבלו, שוב, עמדת ב"כ המאשימה ועמדת נאשם 1, ניתן יהיה לשוב ולשקול את הבקשה. מובהר, כי אין בכך כדי הבעת דעה, ביחס לבקשה עתידית, וככל שתוגש ישקלו הדברים שוב.

ניתנה היום, ב' אייר תשע"ח, 17 אפריל 2018, בהעדר
הצדדים.